

ทิศทางการคอร์รัปชันในประเทศไทย Trend of Corruption in Thailand

นภธร ศิวารัตน์¹ และ รศ.ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์²

Napathon Sivarat and Assoc. Prof. Dr. Pakdee Phosing

บทคัดย่อ

การทุจริตคอร์รัปชันของประเทศไทยเป็นปัญหาสังคมที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน และจากการศึกษาการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน ขององค์กรสร้างโปร่งใสนานาชาติได้สะท้อนให้เห็นว่าการคอร์รัปชันของประเทศไทยยังคงอยู่ในระดับสูง คือได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก ซึ่งรัฐบาลควรมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม ควรมีการบังคับใช้กฎหมาย แทนการใช้อำนาจดุลพินิจ มีมาตรการทางด้านกฎหมายในการปราบปราม โดยตรง และมาตรการในการป้องกันทุจริตคอร์รัปชันโดยการให้ทุกภาคส่วนร่วมกันศึกษาเรียนรู้และความเข้าใจและช่วยกันเผยแพร่ เพื่อให้รู้เท่าทันนักการเมืองในปัจจุบันได้โดยให้สื่อมวลชน องค์กรอิสระ และองค์กรตรวจสอบภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะป้องกันการคอร์รัปชันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : คอร์รัปชัน, ประเทศไทย

Abstract

Thailand's corruption is a social problem that affects the country's development in all aspects. And from the study of the rankings of corrupt image indicators international transparency of the organization has reflected that corruption in Thailand remains high. The score is very low. The government should take concrete measures to solve the problem. Law enforcement should be used instead of exercising discretion. There are legal measures for direct suppression and measures to prevent corruption by providing all sectors to learn, understand, and disseminate. The media, independent organizations and public sector organizations involved in the investigation of corruption are one way to prevent corruption effectively.

Keywords : Corruption, Thailand

¹นักศึกษา ปร.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
D.P.A. student (Public Administration) Rajabhat Mahasarakham University
E-mail : jaoying_roll@hotmail.com

² คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Lecturer of Faculty of Political Science and Public Administration, Rajabhat Mahasarakham University.

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาการคอร์รัปชันถือได้ว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นในประเทศต่างๆทั่วโลก ไม่ว่าจะ เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศที่ด้อยพัฒนา และการคอร์รัปชันได้กลายมาเป็นปัญหาที่มีความสำคัญที่สุดปัญหาหนึ่งของหลายประเทศ โดยปัญหานี้ยังไม่มีทีท่าว่าจะหมดไป อีกทั้งยังทวี ความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ แม้ว่าหลายประเทศได้ก้าวเข้าสู่ความทันสมัย มีระบบการ บริหาร ราชการสมัยใหม่มีการรณรงค์จากองค์กรของรัฐหรือองค์กรอิสระต่างๆ อย่างเช่น องค์กรการ สหประชาชาติธนาคารโลกและภาคประชาชน ที่ต่างเห็นพ้องกันว่าคอร์รัปชันเป็นปัญหาที่ นำไปสู่ ความยากจน และเป็นอุปสรรคที่ขัดขวางการพัฒนาอย่างแท้จริง (Sumrit Yodsomsak. 2016) สำหรับ ประเทศไทยนั้น เป็นที่ทราบกันทั่วไปว่าปัญหาเรื่องการคอร์รัปชันเป็นปัญหา สำคัญลำดับต้นๆ ที่ส่งผล กระทบต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นมาช้านานจนฝังรากลึกและพบเกือบ ทุกกลุ่มอาชีพในสังคมไทย เกี่ยวพันกับวิถีชีวิตของคนในสังคมไทยมา อย่างยาวนาน หรือกล่าวได้ว่าเป็น ส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทยไปแล้ว (Sumrit Yodsomsak. 2006) เมื่อปัญหาดังกล่าวผูกพันอยู่กับ สังคมไทย จึงส่งผลให้คนไทยบางส่วนมองว่าการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นเรื่องปกติและยอมรับได้ โดยมักจะ ใช้แนวคิดว่าผู้มีอำนาจก็มักจะโกงกันทุกฝ่ายดังนั้นหากใคร โกงแล้วทำงานเก่งก็ถือว่าพอรับได้ (Sumrit Yodsomsak. 2016)

จึงทำให้คนยินยอมที่จะเสียเงินเพื่อซื้อความสะดวก สิทธิพิเศษ หรือตัดความรำคาญ แม้กระทั่ง เกิดความคิดสืบทอดประเพณีกินตามน้ำ เข้าเมืองตาหลิ่วก็หลิ่วตาตาม ตัวเล็กกินไก่ตัวใหญ่ กินช้าง หรือคน โกงแต่เก่งดีกว่าคนซื่อที่ทำงานไม่เป็น ซึ่งการกระทำและความคิดเหล่านี้ทำให้สังคมไทยกลายเป็นสังคม คอร์รัปชันเกือบจะสมบูรณ์และจากผลการวิจัยพบว่า ในแต่ละปีพ่อค้าและ นักธุรกิจกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ต้องสูญเสียเงินให้กับคอร์รัปชันเป็นจำนวนสูงถึงเกือบ 3 แสนล้านบาท ซึ่งเงินจำนวนนี้หากไม่ไปตก อยู่ในกระเป๋าสของคนเพียงไม่กี่คนย่อมสามารถอำนวยประโยชน์ แก่คนส่วนใหญ่ของประเทศได้ (Praphatsorn Sewikul(2011) ทำให้รัฐต้องจ่ายเงินงบประมาณสูงกว่าที่ เป็นจริง ทำให้ประชาชนต้อง ได้รับบริการสาธารณะที่ไม่มีคุณภาพ อีกทั้งยังทำให้เงินลงทุนขาด ความเชื่อมั่นในระบบราชการไทยที่ มักจะมีการใช้อำนาจโดยมิชอบ และมักมีการเรียกผลประโยชน์ จากนักลงทุน เพื่อแลกกับการอนุญาต ให้เอกชนดำเนินการในกิจการที่รัฐจะต้องทำ ซึ่งรัฐเองก็ไม่สามารถตรวจสอบการกระทำดังกล่าวได้ (Sungsidh Piriyarangsarn and Phasuk Phongphaichit. 1993)

เมื่อกล่าวถึงสังคมไทยแล้วนั้น ในสายตาของหลายๆคนอาจจะมองได้หลายมุมมองไม่ว่าจะเป็น ในแง่สังคมที่มีวัฒนธรรมอันดีงาม สังคมของการเอื้ออาทร สังคมของการอุปถัมภ์กัน เป็นต้น แต่ถ้ามอง อีกมุมหนึ่งแล้วสังคมไทยก็มีอีกหลายปัญหา ไม่ว่าจะเป็น ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหา โสเภณี เป็นต้น แต่มีปัญหานี้หนึ่งที่คนไทยอาจจะลืมนึกถึง หรือ ไม่ให้ความสำคัญต่อปัญหานี้มาก เท่าที่ควร นั่นก็คือ ปัญหาการคอร์รัปชัน ปัญหาการคอร์รัปชัน (Corruption) หลายคนอาจจะมองว่าไม่ สำคัญ เพราะอาจคิดว่าไม่ใช่ปัญหาของตัวเองบ้าง ไม่ใช่เรื่องใกล้ตัวบ้าง แต่หากย้อนกลับมาพิจารณา ดูให้ดีแล้ว ปัญหาการคอร์รัปชันนี้นับว่า เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเรา ประชาชนอย่างมากทีเดียว ดังนั้น คำว่า “คอร์รัปชัน” ได้นิยามเอาตีความได้อย่างกว้างขวางมาก เช่น การทุจริต การฉ้อโกง การฉ้อ ราษฎร์บังหลวง เป็นต้น โดยแต่ละความหมายล้วนให้ความหมายในเชิงแง่ลบทั้งสิ้น ส่วนสาเหตุที่ทำให้

เกิดการคอร์รัปชันนี้อาจเกิดจากหลายสาเหตุ หลายปัจจัยด้วยกัน เช่น ความยากจนของข้าราชการชั้นผู้น้อย การขัดกันของผลประโยชน์ (Conflicts of interest) การทุจริตโดยนโยบาย (corruption by public policy) เป็นต้น เคยมีผู้รวบรวมสาเหตุของการคอร์รัปชันไว้มากมาย ดังจากหนังสือ G.E.Caiden, "what really is Public Maladministration" Public Administration Really Review ซึ่งได้แปลโดย ท่านอาจารย์ ดิน ปรัชญพฤทธ์ แห่งคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้วางหลักการว่าคอร์รัปชัน คือ "พยาธิของระบบราชการ" (Common bureau pathologies) กล่าวคือเป็นสิ่งที่แทรกแซง กัดกินระบบราชการ (Borwornsak Uwanno. 2008) **คอร์รัปชัน** คือ การทุจริตโดยใช้หรืออาศัยตำแหน่งหน้าที่อำนาจและอิทธิพลที่ตนมีอยู่เพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น การเห็นแก่ญาติพี่น้อง กินสินบน ฉ้อราษฎร์บังหลวง การใช้ระบบอุปถัมภ์และความไม่เป็นธรรมอื่นๆที่ข้าราชการหรือบุคคลใดใช้เป็นเครื่องมือในการฉ้อโกงความเป็นธรรม **คอร์รัปชัน** หมายถึง ความผิดที่ระบุไว้ในประมวลกฎหมายอาญา อันได้แก่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดที่เกี่ยวกับความยุติธรรม และความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ซึ่งกล่าวง่ายๆ คือ การกระทำเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ที่มีควรขอได้ด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เช่น การเบียดบังทรัพย์สินของทางราชการเป็นของตนเองหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต การใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ การบอกรว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์แก่เจ้าพนักงาน

จากสาเหตุของการคอร์รัปชันที่มากมายเช่นนี้ แม้ว่าจะมีสาเหตุที่มากมายอาจทำให้คนหลายคนอาจท้อแท้สิ้นหวังกับสังคม ที่พอนะเลวทราม ในประเทศไทย ปัญหาคอร์รัปชันมีมากมายแทรกเป็นยาดำไปเกือบทุกๆองค์กร ไม่ว่าจะเป็น วงการการเมืองก็ดี ที่เกิดจากพฤติกรรม "หน้าเนื้อในเสือ" ของนักการเมืองบางคนที่อยู่ใน "คราบของผู้ใจดีมีเมตตา" จะเข้ามาแก้ปัญหาให้กับประชาชน แต่แท้ที่จริงแล้ว กลับมี "ทำนาบนหลังคน" หรือ "ซูดริตูดเนื้อ" กับประชาชน โดยการทุจริตในรูปแบบต่างๆ เช่น "จัดสรรงบประมาณเข้ากระเป๋าทัวเอง" "เรียกรับเงินใต้โต๊ะ" เป็นต้น ส่วนวงการข้าราชการประจำนั้น เช่น กรณี คุณชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์ กับนายตำรวจบางคน ในการเรียกรับ "ส่วย" จากสถานบริการอาบ อบ นวด กรณี "ค่าโง่" ทางด่วนซึ่งต้องสิ้นเปลืองงบประมาณประเทศโดยไม่จำเป็น กรณี การจัดสรรที่ดินสปก.ให้แก่ "ผู้มีอิทธิพล" ซึ่งเป็นปัญหามาหลายรัฐบาล เป็นต้น (Suthee Argaslerksa. 2524)

มีหลายมุมมองจากต่างชาติ เช่น ในสหรัฐอเมริกา ที่ได้มีการเสนอ "รายงานการปฏิบัติด้านสิทธิมนุษยชนประจำปี 2002 " ต่อสภาองค์กร ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมเกือบ 200 ประเทศ รวมทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย โดย นายแดร์ริล เอ็น จอห์นสัน เอกอัครราชทูต สหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย ว่าประเทศไทยมีปัญหาการคอร์รัปชัน มากมาย เช่น ปัญหากระบวนการยุติธรรม การซื้อเสียง การติดสินบน ปัญหาหาเสพติด การขาดความโปร่งใสในการทำงานของฝ่ายราชการ ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน เป็นต้น (Suchata Nonthawong. 2000)

การที่จะแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันได้ต้องใช้หลาย วิธีการเข้าช่วย หรือ ร่วมกันแก้ไขโดยมวลรวม โดยมีทฤษฎีหลายๆอย่างแตกต่างกันออกไป เช่น "หลักนิติรัฐ" กล่าวคือ รัฐที่อยู่หรือปกครอง ภายใต้กฎหมาย หรือ ใช้กฎหมายควบคุม "หลักการตรวจสอบอำนาจรัฐ" กล่าวคือ เป็นการตรวจสอบอำนาจรัฐโดยองค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นต้น โดยปัจจุบัน ในสังคมไทยได้มีกลุ่มคนบางส่วน หรือหลายๆองค์กรไม่ว่าจะเป็นภาครัฐและเอกชน ในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ เช่น สำนักงานป้องกัน

และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็นต้น ส่วนในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลโดยภาคเอกชนนั้น เช่น องค์กรเอกชนอิสระ (NGO) กลุ่มนักศึกษา กลุ่มมวลชนต่างๆ เป็นต้น

ดังนั้นสรุปได้ว่า ไม่ว่าภาครัฐและเอกชน จึงควรสร้างสรรค์สังคมและร่วมจัดปัญหา การคอร์รัปชันไปจากสังคมไทย โดยไม่ว่าจะเป็น จาก “การปลุกฝังเยาวชน” ให้มีแนวความคิดที่รังเกียจและต่อต้านการคอร์รัปชัน “สร้างค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต” ให้แก่สังคม เหล่านี้เองที่จะเป็น เส้นทางที่จะนำไปสู่การลดลงของปัญหาดังกล่าว และอาจทำให้ปัญหาดังกล่าวหมดไปจากสังคม ถึงเวลาแล้วที่ทุกคนในสังคมไม่ควรนิ่งดูดาย ปลดปล่อยให้การทุจริตคอร์รัปชันมากัดกินและบ่อนทำลายสังคมไทยของเรา เพื่อที่เรชาวไทยจะได้พูดได้เต็มปากสักทีว่า “คนไทย โปร่งใส ไร้คอร์รัปชัน”

วงจรของคอร์รัปชัน

วันที่ 9 ธันวาคมของทุกปี ถือเป็นวันต่อต้านคอร์รัปชันสากล ที่ประชาชนทั่วทุกประเทศต่างสนใจและให้ความสำคัญ องค์กรความโปร่งใสสากล (Transparency International – TI ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. 1993) ได้ให้ความหมายของคำว่า “คอร์รัปชัน” (Corruption) ไว้หมายถึง การใช้อำนาจที่ได้มาโดยหน้าที่ในการหาประโยชน์ส่วนตัว หรือ การทุจริตโดยใช้หรืออาศัยตำแหน่งหน้าที่ อำนาจและอิทธิพลที่ตนมีอยู่ เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและหรือผู้อื่น โดยองค์กรความโปร่งใสสากลได้ระบุถึงกรณีต่างๆที่จะสามารถเกิดขึ้นในการคอร์รัปชันดังนี้

1. การคอร์รัปชันขนาดใหญ่ (Grand corruption) เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ระดับสูงเพื่อบิดเบือนนโยบายหรือใช้อำนาจรัฐใน ทางมิชอบ เพื่อให้ผู้นำหรือผู้บริหารประเทศได้รับผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรของชาติ

2. การคอร์รัปชันขนาดเล็ก (Petty corruption) เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ระดับกลางและระดับล่างต่อประชาชนทั่วไป โดยการใช้อำนาจที่ได้รับมอบหมายในทางมิชอบ

3. การติดสินบน (Bribery) เป็นการเสนอ การให้ หรือสัญญาว่าจะให้ผลประโยชน์ ทั้งในรูปของเงิน สิ่งของ และสิ่งตอบแทนต่างๆ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดการทำผิดกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี

4. การยักยอก (Embezzlement) คือ การที่พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ในองค์กร นำเงินหรือสิ่งของที่ได้รับมอบหมายให้ใช้ในราชการมาเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจการอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง

5. การอุปถัมภ์ (Patronage) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเล่นพรรคเล่นพวก ด้วยการคัดเลือกบุคคลจากสายสัมพันธ์ทางการเมือง (คอนเนกชั่น) เพื่อเข้ามาทำงานหรือเพื่อให้รับผลประโยชน์โดยไม่คำนึงถึงคุณสมบัติและความเหมาะสม

6. การเลือกที่รักมักที่ชัง (Nepotism) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเล่นพรรคเล่นพวก โดยเจ้าหน้าที่จะใช้อำนาจที่มีในการให้ผลประโยชน์หรือให้หน้าที่การงานแก่เพื่อนครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดโดยไม่คำนึงถึงคุณสมบัติและความเหมาะสม

7. ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interest) คือการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวม

การคอร์รัปชันขนาดเล็กน้อย (Petty corruption) คือ การที่เจ้าหน้าที่รับเงินแม้จะเป็นจำนวนเงินที่น้อยก็ตาม เพื่อดำเนินการบางอย่างให้กับผู้จ่ายเงิน หรือการคอร์รัปชันขนาดใหญ่ (Big corruption) ซึ่งเจ้าหน้าที่ระดับสูงนิยมใช้ในรูปแบบของสินบนเพื่อโครงการใหญ่ๆ เช่น ห้าง บริษัทต่างๆ และยังรวมถึงการให้ของขวัญ (Gift) ถือเป็นการคอร์รัปชันอีกประเภทหนึ่ง รวมถึงการให้ตอบแทนในรูปแบบอื่นๆ เช่น การเชิญไปรับประทานอาหาร เพื่อพยายามสร้างความสัมพันธ์อันใกล้ชิด (Kamol Sakoldacha. 1982)

ส่วนสาเหตุของคอร์รัปชันในหน้าที่มีหลายประการแต่ที่พบได้บ่อยที่สุดในหน่วยงาน สถาบัน และองค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน ได้แก่ คนในสังคม (ส่วนใหญ่) ยกย่องความร่ำรวย จึงเป็นแรงจูงใจในการแสวงหาเงินทอง ค่านิยมแบบนิยมพวกพ้องและเครือข่าย ความสัมพันธ์ในเชิงผลประโยชน์ ระบบอุปถัมภ์หรือความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์สร้างลูกน้องไว้ช่วยเหลือตนในเรื่องต่าง ๆ ระบบการควบคุมและตรวจสอบที่ขาดประสิทธิภาพ และการแข่งขันอย่างเข้มข้นเพื่อช่วงชิงตำแหน่งและผลประโยชน์ในหน่วยงาน องค์กร และการเมืองภาครัฐ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า คอร์รัปชัน คือ การกระทำเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ที่มีควร มีชอบ ได้แก่ การเบียดบังทรัพย์สินของทางราชการมาเป็นของตน หรือใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ เช่นเดียวกับการบอกว่าจะให้/รับทรัพย์สินและประโยชน์แก่เจ้าพนักงานและเจ้าหน้าที่ โดยครอบคลุมทุกอาชีพ หน้าที่ ทั้งในส่วนกลางและในท้องถิ่น หรือราชการและเอกชน อย่างไรก็ตามการคอร์รัปชันในหน้าที่มีหลายรูปแบบ เช่น การซื้อการจัดจ้าง ตั้งแต่การเรียกค่านายหน้า หรือการตอบแทนในรูปแบบต่างๆ ในการอนุมัติคำร้องเพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ การยกยอกทรัพย์สินของทางราชการ หรือการเบิกค่าเบี้ยค่าพาหนะ ค่ารักษาพยาบาล และค่าเช่าบ้าน เช่น การใช้พาหนะ โดยเบิกค่าพาหนะ หรือการเบิกเบี้ยเลี้ยงเกินวันเวลาที่ปฏิบัติงาน หรือการเบิกค่าเช่าบ้าน แต่ไม่ได้เช่าบ้านจริง การเรียกรับเงิน หรือผลประโยชน์ในการเลื่อนตำแหน่งหรือการโยกย้ายไปในพื้นที่ๆอยากไป โดยการให้ค่าตอบแทน หรือเรียกว่า การซื้อขายเสียง และหาเสียงสนับสนุน เป็นต้น

อันตรายของอาชญากรรมคอร์รัปชัน

นักวิชาการถือว่า คอร์รัปชัน เป็น อาชญากรรมคอปกขาว (White – collar crime) ซึ่งหมายถึงการกระทำผิดของบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่การงาน มีอำนาจ และได้ใช้ตำแหน่งและอำนาจที่ตนเองดำรงอยู่ เพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบให้แก่ตนและพวกพ้อง ซึ่งผลประโยชน์อาจจะอยู่ในรูปแบบต่างๆ เช่น เป็นเงิน เป็นสิ่งของ เป็นการกระทำที่เอื้อประโยชน์ให้สามารถแปรรูปได้ เช่น ความสะดวกสบายที่มีคนมาบริการให้ในลักษณะที่เรียกว่า การทุจริตคอร์รัปชัน โดยอาชญากรรม เหล่านี้ ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับหรือควบคุมชีวิตประจำวันของประชาชนทุกฝีก้าว เช่น หุ่นส่วนในธุรกิจโทรคมนาคม กล้องวงจรปิด เครื่องมือแพทย์ กิจการด้านอุตสาหกรรมอาหาร รวมไปถึงบริษัทรักษาความปลอดภัยของเอกชน หรือการดักฟังทางโทรศัพท์อันเป็นละเมิดสิทธิประชาชนโดยตรง โดยวงจร ของการทุจริต มีการพัฒนาซับซ้อนมากยิ่งขึ้น มีการใช้เงินจำนวนมาก เพื่อเข้าสู่อำนาจรัฐของอาชญากร หรือเพื่อให้มาซึ่งการเข้าถึงประโยชน์มหาศาลจากงบประมาณประเทศ และยิ่งยากต่อการตรวจสอบ ข้อสำคัญมีแนวโน้มไปสู่การก่ออาชญากรรมระดับโลก หรือ “อาชญากรรมข้ามชาติ” กล่าว คือ การกระทำ

ความผิดเป็นขบวนการ มีความสลับซับซ้อน ใช้เงินจำนวนมากสร้างอิทธิพลให้ตนเอง ตัดตอนพยานหลักฐาน มีการครอบงำกระบวนการยุติธรรม และยากต่อการบังคับใช้กฎหมาย (ฐานันท์วรรณโกวิท. 2011) ดังนั้นจุดจบของกลุ่มคอร์รัปชันมีทางเลือกให้ไม่มากนัก ได้แก่ ประชาชนเดินขบวนขับไล่หรือเนรเทศ, ยุบสภาฯหรือลาออก, ถูกสังหาร และร้ายแรงสุดคือสงครามกลางเมือง

กฎหมายต่อต้าน การทุจริต และคอร์รัปชัน

องค์การ สหประชาชาติ เห็นว่าปัญหาดังกล่าวกระทบต่อความบริสุทธิ์โปร่งใสในการบริหารงานภาครัฐ กระทบต่อการปกครองระบบประชาธิปไตย และเศรษฐกิจของโลก จึงได้มีการจัดทำอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 ขึ้น (United Nations Convention against Corruption) ซึ่งมีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ 14 December 2005 โดยมีประเทศที่ลงนามรับรองอนุสัญญาฯ จำนวน 140 ประเทศ จากยุโรป ตะวันออกกลาง เอเชีย แอฟริกา อเมริการวมทั้งประเทศไทยด้วย มีผลทำให้ทุกประเทศสมาชิกต่างออกกฎหมายควบคุม ต่อต้านการทุจริตและคอร์รัปชัน ในกลุ่มประเทศอาหรับเราจะพบการตั้งหน่วยงานและองค์กรอิสระร่วมกันต่อต้านและตรวจสอบการทุจริตในหลายประเทศ เช่น เลบานอน ได้แก่ Arab Anti-Corruption Organization, และซาอุดีอาระเบีย ได้แก่ National Anti-Corruption Commission เป็นต้น (Charas Suwanmala. 2012)

รูปแบบของการทุจริตคอร์รัปชัน

การทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยหากดูจากภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน (Corruption perception index) ที่องค์กรเพื่อความโปร่งใสระหว่างประเทศ (Transparency International) สำรวจจากทัศนะหรือการมองภาพจากกลุ่มนักธุรกิจและประชาชนทั่วไปเป็นประจำทุกปี ก็อยู่ในเกณฑ์สูงกว่าประเทศตลาดเกิดใหม่เพื่อนบ้านอื่นๆ เช่น สิงคโปร์ ฮองกง เกาหลีใต้ มาเลเซีย อย่างสม่ำเสมอไม่เปลี่ยนแปลงนัก เช่น ปี 2545 ไทยได้คะแนน 3.2 (จากคะแนนเต็ม 10) อยู่ในลำดับที่ 64 จากประเทศทั้งหมด ในปี 2548 ไทยได้คะแนน 3.8 อยู่ในลำดับที่ 61 เปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ไทยมีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันค่อนข้างสูง แต่ที่คะแนนและลำดับดีขึ้นเล็กน้อยในช่วงปี 2545-2548 เพราะดัชนีนี้วัดเรื่องการคอร์รัปชันแบบเก่า เช่น รับสินบน ไม่ได้ครอบคลุมเรื่องปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนที่นักธุรกิจอาจจะไม่ค่อยสนใจ หรือไม่ได้ตระหนักรับรู้มากขึ้น ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยทั้งแบบเก่าและแบบใหม่ ส่วนใหญ่เกิดมาจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจการเมืองที่มีลักษณะผูกขาดอำนาจอยู่ในมือคนกลุ่มน้อยที่มีทั้งทุนความรู้ อำนาจทางการเมือง อำนาจในการครอบงำข้อมูลข่าวสาร ขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่ยากจน การศึกษาต่ำ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่ำ อยู่อย่างกระจัดกระจาย มีการรวมตัวกันน้อย รวมทั้งประเทศไทยมีวัฒนธรรมแบบเล่นพรรคเล่นพวก เป็นผู้ชอบอยู่ใต้ความอุปถัมภ์ หวังพึ่งพาคคนที่รวยกว่า หรือมีอำนาจมากกว่าที่ให้มาช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นเรื่อยๆ ให้กับตนได้ มากกว่าที่จะเข้าใจเรื่องสิทธิหน้าที่ของพลเมืองและความเป็นธรรมในระบบประชาธิปไตยที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง การแสวงหาผลประโยชน์ของผู้มีอำนาจหากรู้จักแบ่งให้ผู้อยู่ใต้อุปถัมภ์ด้วยมักถูกถือว่าเป็นเรื่องปกติ (Sungsidh Piriyarangsana and Phasuk Phongphaichit. 1993)

ถึงแม้ประเทศไทยจะมีปัญญาชนผู้มีการศึกษาจำนวนมากที่น่าจะรู้เท่าทันนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ส่วนอื่นได้พอสมควร แต่ส่วนใหญ่พวกเขามักจะมีท่าทีแบบมุ่งทำงานเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจส่วนตนมากกว่าที่จะเป็นพลเมืองดีที่สนใจการมีบทบาททางการเมือง เช่น การตรวจสอบรัฐบาล คนชั้นกลางไทยที่คิดในเชิงมุ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจส่วนตน มักจะใช้แนวคิดที่ว่า นักการเมืองก็มักโกงกันทุกฝ่าย ดังนั้นหากใครโกง แล้วทำงานเก่ง ทำให้เศรษฐกิจโตก็ถือว่าพอรับได้ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างการสำรวจทัศนคติของประชาชน โดยสถาบันพระปกเกล้า เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2548 พบว่า คนไทยมีความอดทนต่อการทุจริตคอร์รัปชันเพิ่มมากขึ้นกว่าปี 2544 โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร มีประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 32.8 ตอบว่า สามารถทนต่อปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของรัฐบาลได้ โดยอ้างว่าเพื่อให้งานลุล่วงต่อไปได้ นี่ขนาดเป็นการทุจริตคอร์รัปชันรูปแบบที่พอเห็นได้ชัด แต่ถ้าเป็นรูปแบบการหาผลประโยชน์ทับซ้อน ที่ไม่ผิดกฎหมายและเห็นได้ยาก ประชาชนไทยยังไม่ตระหนักหรือไม่ถือว่า เป็นการทุจริตคอร์รัปชันด้วยซ้ำ การขาดความรู้และความตระหนักว่า ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันทำให้ประเทศชาติสมัยใหม่เสียหายอย่างไร มีส่วนส่งเสริมให้ปัญหาการคอร์รัปชันในประเทศไทยขยายตัวได้มากขึ้น เพราะภาคประชาชนอ่อนแอ ขณะที่ภาคนักธุรกิจการเมืองที่มีอำนาจเข้มแข็งขึ้น ทั้งอำนาจทางธุรกิจ อำนาจทางความรู้ และสามารถหาประโยชน์อย่างพลิกแพลงรูปแบบต่างๆมากมาย อย่างไรก็ตามรูปแบบของการทุจริตคอร์รัปชัน รวมทั้งผลประโยชน์ทับซ้อนในปัจจุบัน มีอย่างน้อยที่สุด 15 แบบ ดังนี้ (Siriwan Monataraphadung, 2012)

1. การแสวงหาค่าเช่าทางเศรษฐกิจ เช่น การผูกขาด การให้สัมปทาน และการเรียกเก็บส่วนแบ่งอย่างผิดกฎหมาย โดยการสร้างการขาดแคลนเทียม เช่น ปัญหาการขาดแคลนน้ำตาล
2. เครพโตเครซี (Kleptocracy) เป็นการฉกฉวยทรัพย์สินของรัฐมาเป็นของครอบครัวและอาจกระทำโดยการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ
3. การมีผลประโยชน์ทับซ้อน สถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีผลประโยชน์ส่วนตัว และผลดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ หรือการกระทำหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรม
4. การใช้อิทธิพลทางการเมืองหาผลประโยชน์จากตลาดหลักทรัพย์ (ปั่นราคาหุ้นตัวเอง)
5. ปกปิดการบริหารงานที่ไม่ถูกต้อง การปิดบังข้อมูลและให้การเท็จ เช่น การทุจริตกรณีลำไยและกล้วย
6. การใช้นโยบาย กฎหมาย กฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่างๆอย่างมีอคติและลำเอียง (เช่น กรณี CTX และการตรวจสอบคุณภาพข้าว)
7. การใช้อิทธิพลทางการเมืองค้า แสดงบทบาทเป็นนายหน้าหรือมีผลประโยชน์ทับซ้อน จากการค้าต่างตอบแทน การแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตรกับประเทศคู่ค้า เช่น การแลกเปลี่ยนกับเครื่องบินรบของรัสเซีย
8. การใช้ทรัพยากรของรัฐไปในทางมิชอบ การปลอมแปลงเอกสาร การฉ้อฉล การใช้กองทุนของรัฐ ไปเพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง เช่น การใช้ธนาคารของรัฐในโครงการประชานิยม
9. ไม่กระทำการตามหน้าที่แบบตรงไปตรงมา แต่ใช้ลัทธิพรรคพวกแทน เช่น การจัดฮั้วประมูล
10. การให้และการรับสินบน การขู่เข็ญบังคับและการให้สิ่งล่อใจ
11. การยอมรับของขวัญที่ไม่ถูกต้อง เช่น เชื้อของของขวัญมูลค่าสูง และสินบนมูลค่าสูง

12. ผู้บริหารประเทศทำตัวเป็นผู้อุปถัมภ์รายใหญ่ของประเทศ โดยการใช้นโยบายประชานิยม (นักการเมืองให้เงินทอง หรือสิ่งของของรัฐ เพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้รับการสนับสนุนจากประชาชน)

13.ใช้อำนาจของตำรวจ ทหาร และข้าราชการในทางที่ผิด (ข่มขู่ คุกคามและทำร้ายให้เกิดความเกรงกลัวในการชุมนุมประท้วงนโยบายรัฐบาลและในการเลือกตั้ง)

14. ทุจริตการเลือกตั้ง ทั้งการซื้อเสียงและการทุจริตด้วยวิธีการต่างๆ

15. การบริจจาคเพื่อช่วยเหลือการณรงค์ที่ผิดกฎหมาย (การบริจจาคให้แก่นักการเมืองและพรรคการเมืองรัฐบาล เพื่อที่จะมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายและการออกกฎหมายของรัฐบาล)

ส่วนใหญ่แล้วการคอร์รัปชันมักจะเกิดขึ้นกับประเทศที่ยังด้อยพัฒนาหรือประเทศที่มีรัฐบาลผู้จ้องแต่จะเอาประโยชน์เข้ากระเปาะของตนเอง ปัญหาที่ตามมาของประเทศเหล่านั้นก็คือเมื่อมีการคอร์รัปชันมากประชาชนในประเทศก็จะส่งผลกระทบไปเต็มๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาวะความยากจน เรื่องของการเกิดสงครามกลางเมือง หรือแม้แต่สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สาธารณูปโภคพื้นฐานที่ควรได้ก็กลับเป็นไม่ได้ ซึ่งแต่ละประเทศที่ขึ้นชื่อในเรื่องการคอร์รัปชันก็จะมีวิธีการแตกต่างกันออกไป โดยหากมาลองไล่ดูก็มีอยู่หลายประเทศที่เกิดปัญหาคอร์รัปชันที่วุ่นวาย การคอร์รัปชันในประเทศต่างๆ ซิมาเลีย ประเทศเล็กๆ ติดชายฝั่งในทวีปแอฟริกาที่ถูกขึ้นชื่อว่าเป็นประเทศที่มีกาคอร์รัปชันมากที่สุดในโลก สาเหตุคงไม่มีอะไรมากไปกว่าประเทศนี้เป็นประเทศที่ค่อนข้างแห้งแล้ง ทุรกันดาร เกิดปัญหาสงครามกลางเมือง ไม่ค่อยมีความสงบสุขในประเทศอย่างที่เราจะเห็นส่งผลให้รัฐบาลหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนาประเทศก็เลือกที่จะคอร์รัปชันเพื่อให้เกิดความสุขสบายกับตนเองมากกว่า อีกทั้งเรายังเห็นโจรสลัดซิมาเลียตามน่านน้ำต่างๆ ก็เป็นผลมาจากรัฐบาลขาดเสถียรภาพที่ตนเอง เกาหลีเหนือ ต้องบอกว่าประเทศนี้เป็นประเทศที่มีผู้คนรู้ข้อมูลต่างๆ น้อยมากเนื่องจากการปิดกั้นในระบบคอมมิวนิสต์ที่น่าจะเหลือเพียงไม่กี่ประเทศในโลกนี้ ที่สำคัญการพัฒนาบ้านเมืองภายในประเทศนี้แทบจะไม่ค่อยเกิดขึ้นซึ่งส่วนใหญ่ว่ากันว่าผู้นำประเทศมีส่วนรู้เห็นในการนำงบประมาณไปใช้ส่วนตัวเสียมากกว่า อัฟกานิสถาน อีกหนึ่งประเทศที่ยังคงมีปัญหาสงครามกลางเมืองให้เห็นกันอยู่ทุกเมื่อเชิ้อวัน ที่สำคัญนี้เป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีปัญหาการคอร์รัปชันด้านต่างๆ มากเป็นอันดับต้นๆ ของโลกไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการติดสินบน การรับเงินใต้โต๊ะของรัฐบาล ด้วยความที่มันมีให้เห็นกันบ่อยๆ จนประชาชนในประเทศมองว่าสิ่งเหล่านี้กลายเป็นเรื่องปกติไปแล้ว ชูดาน ชูดานได้สามารถผลิตน้ำมันสามารถทำการผลิตน้ำมันได้ถึง 5 แสนบาร์เรลต่อวัน (Ruengwit Ketsuwan. 2006)

การคอร์รัปชันในประเทศไทย

การคอร์รัปชันเกิดขึ้นในหลายๆ ประเทศหนึ่งในนั้นก็คือประเทศไทยที่ติดอันดับอยู่ต้นๆ ของประเทศที่มีการคอร์รัปชันมากที่สุด การทุจริตการคอร์รัปชันในประเทศไทยนั้นถ้าดูลักษณะหรือ Corruption perception index ที่เป็นองค์กรเพื่อความโปร่งใสระหว่างประเทศ หรือ Transparency International โดยได้ทำการสำรวจจากทัศนกรรมการมองภาพรวมจากกลุ่มนักธุรกิจและประชาชนเป็นประจำทุกปี ผลสำรวจออกมาว่าประเทศไทยมีเกณฑ์การทุจริตคอร์รัปชันสูงกว่าประเทศตลาดเกิดใหม่อย่างประเทศเพื่อนบ้านอาทิ เช่น มาเลเซีย เกาหลีใต้ ฮองกง สิงคโปร์ และในปัจจุบันก็ยังไม่มีเปลี่ยนแปลง ยกตัวอย่างจากการจัดอันดับของประเทศไทยเมื่อก่อนไทยอยู่ในอันดับที่ 64 จากประเทศ

ทั้งหมด คะแนนอยู่ที่ 3.2 จากคะแนนทั้งหมดคือ 10 และปีถัดๆ มากก็มีคะแนนอยู่ประมาณ 3.8 อยู่ในอันดับที่ 61 ซึ่งไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงมาก ถ้าเทียบกับประเทศอื่นๆ แล้วประเทศไทยมีภาพลักษณ์ในการการคอร์รัปชันค่อนข้างสูงเลยทีเดียว แต่จะมีในปี 2002-2005 ที่จะมีคะแนนที่ดีกว่าขึ้นมาหน่อยนั้นก็เพราะ ดัชนีเรื่องการวัดค่าการคอร์รัปชันแบบเก่าที่เน้นไปที่ การรับสินบน ที่ไม่ได้ครอบคลุมถึงปัญหาในเรื่องของผลประโยชน์ที่ทับซ้อน ซึ่งนักธุรกิจอาจจะไม่ค่อยสนใจนั่นเอง ประหาที่ประเทศไทยกำลังเจออยู่ในการคอร์รัปชัน นั้นเกิดจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการเมืองที่มีการผูกขาดอำนาจ ซึ่งอยู่ในกลุ่มคนส่วนน้อย (Pornsak Phongphaew. 2002)

ปัญหาการคอร์รัปชันเกิดจากความคิดเห็นไม่ตรงกันของทุกฝ่าย เลยทำให้เกิดการแบ่งพรรคพวกจึงก่อตั้งกลุ่มต่างๆ ขึ้นมา โดยเราจะเห็นว่าการเมืองของไทยยังไม่ลงตัวเลย ปัญหาเศรษฐกิจต่างๆ ก็ยังไม่ลงตัวเลยยังไม่สามารถทำให้ลงตัวได้สักที โดยเราจะไม่ค่อยสนใจปัญหาพวกนี้สักเท่าไรปล่อยให้ปล่อยปะละเลยมากเกินไป จนทำให้ปัญหาพวกนี้บานปลายไปไกล ซึ่งการเรียกเก็บภาษีแพงขึ้นค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นตลอดแต่รายรับเท่าเดิม จึงทำให้ปัญหาเศรษฐกิจยังคงไม่ฟื้นฟูเพราะค่าครองชีพสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยเราจะไม่สามารถแก้ไขมันได้ ถ้าเรายังไม่แก้ปัญหาด้านเหตุ และเรื่องของภาษีนำเข้าของไทยก็มีอัตราร้อยละที่สูงขึ้นเยอะมากๆ เราจะสังเกตเห็นว่าสมัยนี้แอบนำเข้าของที่หนีภาษีเข้ามากันเยอะมาก เพราะสู้กับภาษีไม่ไหวจึงต้องหาวิธีนี้ เพราะคนไทยชอบของถูกนิยมพวกของหนีภาษีก็จะมีราคาถูกกว่าของนำเข้า โดยปัญหานี้ยังไม่ได้รับการแก้ไขที่ตีสักเท่าไรนัก การแก้ไขปัญหของไทยยังไม่ลงตัวสักเท่าไร ยังมีการทำผิดกฎหมายกันเยอะการทุจริตยังคงมีอยู่ในรัฐบาลของไทย สาเหตุที่ทำให้เกิดการคอร์รัปชันอาจจะเกิดขึ้นจาก คนไทยมีฐานะยากจนในสวนมากข้าราชการก็มีฐานะไม่ได้ร่ำรวยอะไร จึงยากได้ผลประโยชน์บ้าง สักนิดเลยเกิดการขัดแย้งกันและยังได้มีการทุจริตกันเองในงบประมาณจัดทำขึ้นมา มีคนนำปัญหาการคอร์รัปชันมารวมกันไว้ในเว็บไซต์หนึ่งนำหลายๆ เหตุผลของการเกิดคอร์รัปชันไว้มีเหตุผลอยู่มากมายเป็นปัญหาของการคอร์รัปชัน ถ้านำมาแยกตัวอย่างแล้วก็จะได้ปัญหาหลักๆ เลยและไม่สามารถแก้ไขได้นานแล้ว คงจะไม่พ้นเรื่อง การติดสินบน ปัญหานี้เกิดขึ้นมานานแล้วเพราะในสังคมของข้าราชการไม่มีความพอค้อยู่ในนั้น ซึ่งเราจะเห็นกันได้ว่าการติดสินบนเป็นเรื่องที่เราจะเห็นว่าปกติไปแล้วในการฝากลูกหลานเข้าโรงเรียนหรือหน้าที่การงาน ถือว่าเป็นเรื่องที่ใครๆ ก็คิดไปแล้วว่ามันไม่ผิดแต่ก็ยังทำกันอยู่ มองว่าได้เข้าโรงเรียนดีๆ ได้หน้าที่การงานดี แต่ไม่ถามเลยว่าเข้าไปในการติดสินบนไม่มีใครชอบหรอก โดยเราจะไม่รู้เลยว่าความสามารถของเด็กมีแค่ไหนในการทำงาน ถ้าเด็กไม่มีความอดทนในหน้าที่การงานเราจะเสียทั้งเงินฟรีและเครดิตในการยึดเข้าไปด้วย นี่แหละคือเหตุผลของการติดสินบนเป็นอะไรได้มาง่ายๆ ก็ทั้งง่าย ๆ เหมือนกัน (Siriwan Monataraphadung. 2012 ; UNODC. 2009) ดังจะเห็นได้ว่าในประเทศไทยของเรานั้นมีการคัดเลือกคนเข้ามาจากการเลือกตั้งเพื่อเข้ามาเป็นนักการเมืองในท้องถิ่นก่อนแล้วจึงพัฒนาไปเป็นนักการเมืองระบบประเทศ แต่หลายคนที่ผ่านเข้ามาเป็นนักการเมืองนั้น มีบางคนอาจจะมาจากการการคอร์รัปชัน โดยใช้เส้นสายของพวกพ้องหรือใช้การซื้อเสียงของประชาชนที่ถ้วนั่น ทำให้เลือกตนเอง (Chareon Phanichsiri. 2012)

การติดสินบน เป็นการเสนอผลประโยชน์ เงิน สิ่งของ สัญญาหรือข้อเสนอต่างๆ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้อื่น เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ของตนและของผู้อื่น

การยกยอก พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ในองค์กรราชการ นำเงินหรือสิ่งของที่ใช้ในราชการ ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับงาน

การอุปถัมภ์ การเล่นพรรคพวก การคัดเลือกคนที่มีความสำคัญในการเมือง เพื่อเข้ามาทำงาน และให้ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้นั้น

การเลือกคนที่ชอบและรัก การเล่นพรรคพวก การใช้อำนาจที่มี เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อเพื่อน ครอบครัว คนใกล้ชิดและพรรคพวก โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้นั้น

ผลประโยชน์ที่ทับซ้อน การขัดแย้งกันของผลประโยชน์ระหว่างส่วนตัวและส่วนรวม อย่างไรก็ตามการคอร์รัปชันก็ยังเห็นในทั่วโลก ซึ่งเป็นการกระทำที่บ่อนทำลายทรัพย์สินของชาติบ้านเมืองโดยตรง มีคนที่คอยหาผลประโยชน์แบบนี้เข้าตนเองยังไม่สามารถจัดการได้หมดเสียที่ทำให้เกิดการคอร์รัปชันกันอย่างต่อเนื่องและซับซ้อน ถึงแม้โทษทางกฎหมายจะหนักก็ตาม แต่ก็ยังกล้าทำกัน เพราะผลประโยชน์ที่ได้มันมากมายจริงๆ

บทสรุป

สรุปได้ว่า การทุจริตคอร์รัปชันของประเทศไทยเป็นปัญหาสังคมที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน และจากการศึกษาการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน ขององค์กรสร้าง ความโปร่งใสนานาชาติได้สะท้อนให้เห็นว่าการคอร์รัปชันของประเทศไทยยังคงอยู่ในระดับสูง คือได้ คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก ซึ่งรัฐบาลควรมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม ควรมีการบังคับใช้กฎหมายแทนการใช้อำนาจดุลพินิจ มีมาตรการทางด้านกฎหมายในการปราบปราม โดยตรง และ มาตรการในการป้องกันทุจริตคอร์รัปชันโดยการให้ทุกภาคส่วนร่วมกันศึกษาเรียนรู้และความเข้าใจและ ช่วยกันเผยแพร่ เพื่อให้รู้เท่าทันนักการเมืองในปัจจุบันได้โดยให้สื่อมวลชน องค์กรอิสระ และองค์กร ตรวจสอบภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะ ป้องกันการคอร์รัปชันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นในปัจจุบันเป็นที่ทราบกันทั่วไปว่าปัญหาเรื่องการคอร์รัปชันเป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น ที่ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมากทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนคุณภาพ ชีวิต ของประชาชนโดยตรง ปัญหาคอร์รัปชันเกิดขึ้นในสังคมไทยมาช้านานและมีแนวโน้มที่จะมีความ รุนแรง มากขึ้นเรื่อยๆ และพบปัญหาดังกล่าวเกือบทุกภาคส่วน ถึงแม้รัฐบาลมีความพยายาม ป้องกันและแก้ไข มาโดยตลอด แต่ดูเหมือนว่าในความเป็นจริงแล้ว ปัญหาการคอร์รัปชันก็ไม่ได้ถูก แก้ไขได้เท่าใดนัก เนื่องจากการรายงานผลการจัดอันดับค่าดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน ประจำปี 2012 โดยองค์กรความ โปร่งใสนานาชาติพบว่าประเทศไทยได้ 37 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ดีขึ้นกว่าปี 2011 ซึ่ง ได้ 34 คะแนน แต่ยังคงต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของโลก (43 คะแนน) และ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่า ดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศไทยในอดีตตั้งแต่ปี 2541 (1998) จนถึงปี 2554 พบว่า ค่า ดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันยังอยู่ในระดับต่ำนั่นคืออยู่ที่ ระดับ 32 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน มาโดย ตลอดตั้งแต่ปี 2541 จนกระทั่งปี 2545 การคอร์รัปชันเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นเครื่องชี้วัดที่สามารถ สะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยเป็น ประเทศที่มีปัญหาคอร์รัปชันในระดับที่สูงและมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น ซึ่ง นำเป็นห่วงอย่างยิ่ง และทำให้ เห็นถึงการดำเนินงานในการต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศไทยที่ผ่านมา

มาจนถึงปัจจุบันนั้น ยังไม่ ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีความพยายามในการกำหนดและใช้มาตรการ ในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ดังนั้น รัฐบาลควรจัดให้ ปัญหาการคอร์รัปชันนั้นเป็นหนึ่งในวาระแห่งชาติที่ทุกภาคส่วนจะต้องช่วยกัน

ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐและเอกชน จึงควรร่วมกันช่วยกันสร้างสรรค์สังคมและร่วมขจัดปัญหาการคอร์รัปชันให้หมดไปจากสังคมไทย โดยไม่ว่าจะเป็น จาก “การปลุกฝั่งเยาวชน” สร้างจิตสำนึก ให้มีแนวความคิดที่รังเกียจ และต่อต้านการคอร์รัปชัน “สร้างค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต” ให้แก่สังคม เหล่านี้เองที่จะเป็นการเส้นทางที่จะนำไปสู่การลดลงของปัญหาดังกล่าว และอาจทำให้ปัญหาดังกล่าวหมดไปจากสังคม ถึงเวลาแล้วที่ทุกคนในสังคมประเทศไทยไม่ควรนิ่งดูดาย ปลอบให้มีการทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้นและบ่อนทำลายสังคมไทยของเรา เพื่อที่เราชาวไทยจะได้พูดได้เต็มปากสักทีว่า “คนไทย โปร่งใส ไร้คอร์รัปชัน”

เอกสารอ้างอิง

- Borwornsak Uwanno. (2008). *Corruption Inspection System of Senior Positions*. Bangkok : Thailand Research Fund. [In Thai]
- Charas Suwanmala. (2012). *Thai Corruption Progressed Beyond Other Countries*. *Thailand Political Database*. [Online]https : //www.mediainsideout.net/tpd-political-database [20 December 2012]. [In Thai]
- Chareon Phanichsiri. (2012). *Keep an Eye on the "Corruption" Threat that is Near Every Thai People*. [Online] http : //www.naewna.com/scoop/9798. [27 November 2012]. [In Thai]
- Kamol Sakoldacha. (1982). *Corruption in public sector : a legal analysis of its definition and application in laws..* Master of Law Thesis, Chulalongkorn University. [In Thai]
- Pornsak Phongphaew. (2002). *Thai Corruption Index : Building and Checking Reliability*. Bangkok : Faculty of Political Science, Chulalongkorn University. [In Thai]
- Praphatsorn Sewikul (2011). *Corruption*. [Online]. http : //www.psevikul.com/index.php?lay=show&ac=article&id=539310860&Ntype=5 [30 January 2013]. [In Thai]
- Ruengwit Ketsuwan. (2006). *Introduction to Public Administration*. Bangkok : Borphit Printing. [In Thai]
- Siriwan Monataraphadung. (2012). “Thailand's Corruption Situation”. *Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Science)*, 2 (1) January-June 2012. [In Thai]
- Suchata Nonthawong. (2000). *Attitudes and Forms of corrupt in One Education Office in Ubonrachathani Provinces*. [Online],http : //www.thaiedresearch.org/thaied/. [25 March 2554]. [In Thai]

- Sumrit Yodsomsak. (2016). *Corruption, Governance and Ethics in Thai Society*. [Online],
[http : //witayakornclub wordpress.com/ 2008/04/22/ corrupt/](http://witayakornclub.wordpress.com/2008/04/22/corrupt/) [23 December
2016]. [In Thai]
- Sungsidh Piriyanangsan and Phasuk Phongphaichit. (1993). *Corruption and Thai
democracy*. Bangkok : Studies Center for Political Economics, The Faculty of
Economics : Chulalongkorn University. [In Thai]
- Suthee Argaslerksa. (2524). *The Cause of Corruption*. Bangkok : Office of the Prevention
and Suppression Committee National corruption. [In Thai]
- Thanan Wannakowit. (2011). “Experience From Corruption Training at Université
Toulouse 1 Capitole, French Republic”. *Journal of Judicial Review*,6 (6) : August-
September 2011 : 39-66. [In Thai]
- UNODC. (2009). *Corruption Compendium of International Legal instrument on
Corruption*. United Nations Office on Drugs and Crime, Vienna International
Center. www.unodc.org. (Accessed : 22 June 2012)